

ת"פ (תל אביב) 43750-06-20 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (תל-אביב-יפו) 43750-06-20 - מדינת ישראל נ' פלוני ואח'שלום תל-אביב-יפו

ת"פ (תל-אביב-יפו) 43750-06-20

מדינת ישראל

נגד

2. פלוני

ע"י ב"כ עו"ד דני גרינברג

בית משפט השלום בתל-אביב-יפו -יפו

[10.07.2025]

כבוד השופטת ענת יהב

גזר דין

1. כללי:

הנאשם הודה בתיק העיקרי שבפניי, בכתב אישום מתוקן וכן צירף והודה בתיק נוסף- הכול כפי שפורחב להלן.

א. תיק עיקרי- כתב אישום מתוקן:

הנאשם (נאשם 2 בכתב האישום), יליד 1984, הורשע לאחר הודאתו בכתב אישום מתוקן, שמייחס לו עבירה של סיוע להספקת סמים מסוכנים לפי סעיף 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים") + סעיף 31 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") וכן עבירה של תקיפה וחבלה ממשית ע"י שניים או יותר, לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין.

כתב האישום הוגש כנגד שני נאשמים, כאשר בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, נאשם 1 היה נשוי לגב' י"ג (להלן: "המתלוננת") ובמועד הרלוונטי לכתב האישום היו השניים גרושים תקופה של כשנתיים. נאשם 1 היה חברו של נאשם 2 ובינו לבין המתלוננת היה קשר רומנטי.

ביום 18.10.2018 הגיעו הנאשמים לבית המתלוננת בחיפה ולקחו אותה לביתו של נאשם 1 בקרית אונו, זאת על מנת לסייע לה להיגמל מסמים. במסגרת שהיית המתלוננת בביתו של נאשם 1, סייע נאשם 2 בהספקת סמים מסוג הרואין וקוקאין למתלוננת.

ביום 22.10.2018 רצתה המתלוננת לצאת ולעזוב את הדירה שם שהתה, אז, תקפו אותה הנאשמים בצוותא חדא בכך שנאשם 1 תפס אותה, הפיל אותה על הספה ונאשם 2 סתם לה את הפה. בנסיבות אלו, המתלוננת בעטה בחלון הזכוכית, שברה אותה והחלה לצעוק שיזמינו משטרה, אז, גררו אותה הנאשמים למעלה לחדר אחר וזרקו אותה על המיטה. בסמוך, ירד נאשם 2 לקומה התחתונה והביא עמו אזיקונים. נאשם 1 דחף את המתלוננת שהצליחה לפתוח את הדלת וניסתה לברוח והזהיר אותה כי ייתן לה הזדמנות שלא לצעוק ויאפשר לה להיכנס למקלחת בקומה התחתונה. המתלוננת החלה לצרוח עד ששכנים הגיעו וכך הגיע מר שי נחום שראה את המתרחש וסייע למתלוננת לברוח, וכאשר ברחו, נאשם 2 יצא אחריה, אחז בידה והרים אותה על כתפו ללא הסכמתה. במעשיהם, גרמו הנאשמים למתלוננת חבלות של ממש בדמות שפשופים ברגליים ובבטן.

לשם שלמות התמונה יצוין כי בעניינו של נאשם 1 ניתן גזר דין ביום 12.6.22 לאחר שהודה בכתב אישום מתוקן בעבירה של הספקת סם וחבלה ממשית ע"י שניים או יותר והוטלו עליו במסגרת הסדר טיעון גם לעניין רכיבי הענישה, 10 חודשי מאסר בפועל, כאשר 9 מתוכם ירוצו בחופף למאסר אותו ריצה וחודש אחד יצטבר למאסר וכן מאסר מותנה בעבירות סמים ואלימות.

ב. כתב האישום המתוקן בתיק המצורף:

ביום 5.2.25 ביקש הנאשם לצרף כתב אישום נוסף מתוקן - ת"פ 43571-02-22 והורשע על בסיס הודאתו בעבירות של גידול, יצור והכנת סמים מסוכנים, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים ובעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+7(ג) רישא לפקודה (להלן: "תיק הצירוף").

על פי עובדות כתב האישום המתוקן בתיק הצירוף, בעת שהנאשם התגורר בדירת קרקע בעלת שישה חדרים ברחוב האירוס פינת כרכור במושב הודיה, נתגלה כי ביום 9.8.2020 בשעה 17:20 או בסמוך לכך, גידל הנאשם בביתו בחלק מהחדרים סם מסוג קנבוס במשקל כולל של 7.47 גרם נטו.

בנוסף ובאותן הנסיבות, החזיק הנאשם במקומות שונים בביתו בסמים מסוגים שונים שלא לצריכתו העצמית כמפורט מטה:

א. בתוך מקפיא קטן לבן בבית החזיק הנאשם ב-5 שקיות ובתוכן 1 ק"ג נטו של סם מסוג קנביס.

ב. בתוך מקפיא המקרר במטבח בבית החזיק הנאשם ב-983.03 גרם נטו של סם מסוג קנביס.

ג. בתוך חדר השינה שלו החזיק הנאשם ב-0.9643 גרם נטו של סם מסוג P-METHYLMETHCATHINONE.

ג. תסקירי שירות מבחן וחוות דעת ממונה:

מתסקיר שירות מבחן מיום 28.2.24, עולה כי הנאשם בן 39, גרוש ואב לשני ילדים קטינים המתקיים מקצבת נכות בשיעור של 100%. הנאשם פירט בפני שירות המבחן אודות תולדות חייו הקשים בהם חווה אלימות, אשפוזים פסיכיאטריים וקשיים נוספים, כאשר בשל צנעת הפרט לא אפרט מעבר לכך. עוד שיתף הנאשם על הרקע הפסיכיאטרי ממנו סובל, אך לא הציג מסמכים לתמיכה בדבריו. בנוסף שיתף כי החל מעורבותו בפלילים כבר בגיל 16 על רקע רצונו בהשגת תשומת לב ממשפחתו. לאורך השנים הופנה הנאשם לסל שיקום וקיבל טיפול רגשי למשך כשנה ובשיחה עם גורמי הטיפול שם, עלה כי הנאשם לא היה פנוי באותה עת לקיים הליכים טיפולים בעניינו ולכן הליווי הסתיים.

בהתייחסו לעבירה המיוחסת לו, הודה באופן חלקי ולא נטל אחריות על מעשיו, תיאר כי לא זוכר הרבה מאותה תקופה מאחר וצרך סמים ואלכוהול. ציין שהודאתו נבעה מתוך חששו שיופעל כנגדו מאסר על תנאי מעבירה קודמת והרחיב לגבי נסיבות האירוע, כי הגיע לדירה על פי בקשתם של נאשם 1 והמתלוננת ובעטייה של מריבה שהתגלעה ביניהם. שלל כי סיפק למתלוננת סמים ואף לא תקף אותה אלא ניסה למנוע מהסיטואציה להסלים, אלא שחרף כך האירוע הסלים במהירות והיה מאופיין באלימות משמעותית בין הצדדים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל נטייה להאשים אחרים ללא הצלחה לראות את חלקו ותרומתו להסלמת האירוע. עוד התרשם השירות, כי דבריו של הנאשם מאופיינים בהיעדר חיבור רגשי למעשיו ומניפולטיביות באשר לנסיבות האירוע, דבריו אופיינו בקורבנות ומתייחס בעיקר למחירים האישיים שמשלם ולחשש מפני ההליך המשפטי.

הנאשם מסר לשירות המבחן כי החל לצרוך סמים בשנת 2014, מה שגרם לרגרסיה במצבו הנפשי, אך בשנת 2018 החליט להפסיק את השימוש בסמים. הנאשם זומן לבדיקת שתן אך לא הגיע ובשיחה עמו התקשה להבין את המשמעות של ההליך הפלילי כנגדו. שירות המבחן התרשם מאדם בעל דפוסים עבריינים, אשר מוכר למערכת בריאות הנפש על רקע ניסיונות אובדניים ששמר על יציבות המעקב הפסיכיאטרי לאורך השנים, אך כיום נמצא ללא טיפול תרופתי בניגוד להמלצת הרופאים המטפלים. עוד התרשם שירות המבחן מהעדר יציבות בכל תחומי חייו ולא המליץ על הארכת המאסר המותנה.

מחוות דעת הממונה מיום 11.2.24 עולה כי הנאשם התייצב אצל הממונה על עבודות השירות אך לא העביר מידע עדכני אודות מצבו הרפואי ועל כן לא נבחנה התאמתו. הנאשם הופנה פעמיים נוספות לממונה לקבלת חוות דעת ממונה אך לא העביר את המסמכים הרפואיים. חרף זאת, ולאור מסמך שהתקבל מהסנגורית המלמד על העברת המסמכים הרפואיים לממונה, נשלח שוב לקבלת חוות דעת לבחינת התאמתו. מחוות דעת אחרונה שהתקבלה לתיק ביום 6.6.24, עולה כי הנאשם אינו כשיר זמנית לריצוי עונש בדרך של עבודות שירות נוכח מצבו הנפשי.

ד. ראיות הצדדים לעונש:

ראיות לעונש:

ב"כ המאשימה, במסגרת הצגת ראיותיה לעונש, הגישה תמונות החבלות שנגרמו למתלוננת (במ/3), גיליון רישום פלילי של הנאשם (במ/5) וכן מאסר על תנאי שתלוי כנגדו- גזר דין קודם, שם הוטל מאסר מותנה והתחייבות אותם מבקשת להפעיל (במ/6).

ב"כ הנאשם, ביקש להעיד שני עדי אופי, אלא שהסתבר שעדותם התמקדה בנושאים שאינם רלוונטיים שלב הזה של הדיון, דהיינו עדות לאופיו הטוב של הנאשם, אלא באו להטיל ספק בעובדות כתב האישום בהם הודה כבר הנאשם ולכן, אתייחס לחלקים הרלוונטיים שבעדויות אלו;

הגברת י"נ, המתלוננת בתיק העיקרי, גרושתו של נאשם 1 בכתב האישום, הכירה את הנאשם 2, לאחר גירושיה מנאשם 1. ציינה כי בכל הנוגע לאירוע המתואר בכתב האישום, הן נאשם 1 והן נאשם 2 רצו לסייע לה להיגמל מסמים, כאשר הציעו לה להתרחק מהעיר חיפה בשביל להיגמל והיא הגיעה מצוידת בסמים שלה, עוד הבהירה כי נאשם 1 מנע ממנה לצאת מהדירה על מנת להמשיך בתהליך הגמילה. עוד ציינה כי מאז האירוע, הקשר שלה עם נאשם 2 הוא קשר חברי ואף סייע לה להחזיר את כלבה שנלקח וכן התנצל הפניה על האירוע. עוד הוסיפה בנוגע לאופיו של הנאשם כי מדובר באדם רגוע ומתון שיודע לרסן את עצמו.

מר שחף עמית חדד, עדותו התמקדה בכשל ייצוגי לטעמו, שעלה בעניינו שלו ושל הנאשם שבפניו וכן על יחסיו עם הגברת י"נ. לא מצאתי כי עדותו יכולה לסייע לנאשם ועל כן לא אפרטה.

עוד הגישה ההגנה כחלק מראיותיה לעונש מסמכים רפואיים הנוגעים למצבו הנפשי והבריאותי של הנאשם (במ/4). ה. טיעוני הצדדים לעונש:

ב"כ המאשימה, הפנתה לעובדות כתבי האישום בהם הורשע הנאשם, לאירוע האלים שמתואר בכתב האישום בתיק העיקרי ולחומרה שבמעשיו של הנאשם, בהתאם לחלקו. הפנתה לכך שהנאשם לא עצר את התדרדרות האירוע שהחל כאשר הוצע למתלוננת להגיע לביתו של נאשם 1 ולאחר מכן המשיך האירוע בכך שהנאשם תקפו את המתלוננת בעודה זועקת לעזרה ואף בחלקו השלישי של האירוע, בעת שהמתלוננת ניסתה להימלט, אך הנאשם החזיר אותה בעודו סותם את פיה. עוד הפנתה לחבלות שנגרמו למתלוננת ולכך שלולא התערבות המשטרה, יכול היה האירוע להסתיים אחרת. עוד התייחסה לכתב האישום בתיק הצירוף, לכמויות השונות של הסמים הרבים שנתפסו בביתו של הנאשם.

המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו מביצוע כלל העבירות שבוצעו על ידי הנאשם ולפוטנציאל הנזק הן באירוע האלימות שיוחס לנאשם והן מעבירות גידול והחזקת הסם. כן הפנתה לפסיקה ממנה ניתן ללמוד לטעמה על מדיניות הענישה הנוהגת וביקשה לקבוע מתחם ענישה שנע בין 8-18 חודשי מאסר לכל תיק, בליווי רכיבי ענישה נוספים.

לגבי העונש המתאים לנאשם, הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם, לתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו המלמד על העדר קבלת אחריות מלאה על המעשים וכן העדר מסגרת טיפולית. יחד עם זאת, הפנתה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, להפסקת התרופות הפסיכיאטריות באופן יזום, לחלוף הזמן ולהעדר שיתוף הפעולה של הנאשם עם ההליך הפלילי וביקשה להשית על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל הכוללים הפעלת המאסר המותנה וכן ההתחייבות שהוטלה על הנאשם, כל זאת לצד מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה בפועל ופסילה על תנאי וכן התחייבות וקנס.

ב"כ הנאשם, הפנה לרקע למעשיו של הנאשם בתיק העיקרי, לרצונו שלו ושל נאשם 1 לסייע למתלוננת להיגמל מסמים ולכך שהאירוע לא היה מתוכנן, אלא תחילתו רצוף כוונות טובות שהשתבשו בדרך. עוד הפנה לחלוף הזמן ולשיהוי שבהגשת כתב האישום ובאיתור הנאשם והדגיש, כי לאחר חידוש ההליכים, התייצב הנאשם לכל הדיונים למעט שני דיונים שבהם הסביר את אי התייצבותו. הפנה לתסקיר שירות המבחן, בעיקר למצבו הבריאותי והנפשי של הנאשם ולכך שעד שנת 2014 הנאשם לא היה מטופל. עוד הפנה לכך שהנאשם לא ראה את ילדיו כ-10 שנים אחרונות ונעדר תמיכה משפחתית. טען כי היום הנאשם עושה מאמצים לשנות את מסלול חייו, כך עבר לגור בעיר אחרת התרחק מהחברה אותה הכיר ומצא עבודה. כן הדגיש שמצבו הכלכלי של הנאשם אינו טוב והוא מצוי בחובות. עוד ביקש להדגיש, כי מצבו הנפשי של הנאשם הוא זה המשפיע עליו ומנהל אותו בחייו ומונע ממנו לבצע פעולות חיוביות עבורו כגון אי התייצבות בפני הממונה, או הירתמות לשיתוף פעולה עם גורמי סיוע, כאשר אף הסיוע באמצעות סל שיקום שקיבל מהרווחה לא צלח מסיבות אלו.

הסנגור עתר למתחם ענישה בתיק העיקרי שמתחיל ממאסר מותנה וזאת לאור חלוף הזמן ותיקון כתב האישום לקולא. ואילו בנוגע לתיק הצירוף, הדגיש כי על אף שהנאשם מצדו לא התייצב לדיונים, הרי שהמדינה אף היא אינה יכולה לרחוץ בניקיון כפיה, שכן אף היא לא עשתה פעולות בסיסיות לאיתורו ולא ביצעה את צווי ההבאה שהוצאו. עוד הפנה לנסיבות ביצוע העבירה בתיק הצירוף ולכך שמדובר בגידול ביתי באמצעים פשוטים ולא במעבדה וביקש לקבוע מתחם של מספר חודשי מאסר בפועל שניתן לרצות בעבודות שירות. לסיום, הסכימה ההגנה שאין מנוס מלהפעיל את המאסר המותנה, אולם ביקש להתחשב במצבו הנפשי של הנאשם ולהשית עליו מספר חודשי מאסר בפועל הפחותים מ-9 חודשים ולחפוף למאסר זה את המאסר המותנה. הנאשם, לקח אחריות על מעשיו וציין כי כיום מנסה לשוב ולחדש את הקשר עם ילדיו ומקבל על עצמו כל עונש שיוטל עליו על ידי בית המשפט.

2. דיון והכרעה

קביעת עונשו של הנאשם, יהיה לאור העיקרון לו הבכורה והוא עקרון ההלימה, תוך מתן יחס הולם בין חומרת העבירה המיוחסת לנאשם בנסיבותיה, מידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש אשר יוטל עליו. לצורך קביעה זו יש לבחון מספר אספקטים; הערכים החברתיים שנפגעו ממעשה זה ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה בבתי המשפט ומהן הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (תיקון 113 לחוק).
א. אירוע אחד או מספר אירועים?

קודם לקביעת מתחם העונש ההולם יש להידרש לקביעה האם מדובר באירוע אחד או מספר אירועים בהתאם ל"מבחן הקשר ההדוק" (ע"פ 4910/13 אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014); ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' יוסף דלאל (3.9.2015)). מבחן הקשר ההדוק מתייחס למספר עבירות שיש ביניהן קשר הדוק, אותן ניתן לראות כאירוע אחד, כאשר הפעולות מהוות חלק מאותה תכנית עבריינית בעלת סמיכות זמנים. בעניינו מדובר בשני כתבי אישום שונים, כאשר כל אחד ממעשי העבירה במקרה הנדון, בוצע על רקע שונה, ובמועדים שונים. אמנם מדובר בעבירות מתחום הסמים אף בתיק הצירוף אך בהתחשב באופי העבירות, בנסיבות השונות ומועדי ביצוען, לא ניתן לקבוע כי קיים קשר הדוק בין העבירות שביצע הנאשם ואף הצדדים אינם חלוקים בכך שמדובר בשני אירועים נפרדים. משכך, אינני סבורה כי קיים קשר הדוק בין המקרים ועל כן מדובר באירועים נפרדים, שלכל אחד מהם יש לקבוע מתחם נפרד. יחד עם זאת, לא מן הנמנע כי ייקבע עונש כולל אחד לאחר קביעת המתחמים לכל אירוע וזאת בהתאם לסעיף 40(ב) לחוק העונשין.

ב. הערכים המוגנים ונסיבות ביצוע העבירה

כתב האישום בתיק העיקרי (לאחר התיקון המשמעותי) מגולל אירוע אלים ומצער, שבו הנאשם שבפניו, יחד עם נאשם 1, ניצלו את מצבה של המתלוננת, ואת היכרותם, הציעו למתלוננת סיוע בגמילה מסמים אך בפועל סיפקו לה סמים קשים בהזדמנות אחת ללא תמורה. בהמשך לכך, כלאו אותה בביתו של נאשם 1, ללא יכולת לקרוא לעזרה, השפילו אותה ותקפו אותה. לא ניתן להתעלם מכך שאילולא שמע והגיע השכן, האירוע יכול היה להסתיים באופן חמור יותר למתלוננת ולנאשמים. למתלוננת נגרמו חבלות בדמות שפשופים ברגליים ובבטן כפי שעולה אף מתמונות שהוגשו על ידי המאשימה (במ/3).

לעניין עבירת החבלה הממשית, הרי שהיא פוגעת בשלומה, בריאותה, ביטחונה ושלוות הנפש של המתלוננת. הידוע הוא שאלימות מותרת צלקות נפשיות קשות מאלה הגופניות. חומרה יתרה יש למעשי אלימות המבוצעים על ידי מספר אנשים יחדיו, הן בשל פוטנציאל הנזק, הקושי להתגונן והן בשל ההשפעה הנפשית של תקיפה מסוג זה. בעיקר נוכח העובדה שמדובר בשניים המכירים את המתלוננת והיא שמה בהם את ביטחונה. בתי המשפט עמדו לא פעם על חומרתן של עבירות אלימות, ועל תפקידם של בתי המשפט בענישה הראויה:

"יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד. לפיכך, שעה שנגע האלימות והפרת החוק פושה בחברתנו מן הראוי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות יטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח" (ע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' חסן, פסקה 21 (10.11.2009)).

עוד סייע הנאשם להספקת סמים למתלוננת וכן גידל סמים בביתו מסוגים שונים ואף החזיק באותן נסיבות סמים בביתו. עבירות הספקת הסמים, גידולם והחזקתם פוגעות בערכים החברתיים הנוגעים לשלומם ובריאותם של הציבור, כאשר נקבע לא אחת, שפגיעתם של הסמים בחברה הינו רחב היקף, הן באשר למשתמש הבודד, למשפחתו- המעגל הקרוב, לצד ההשפעה על החברה כולה. שכן, מתקיימת פעילות פלילית על מנת לספק לצרכן את הדחף לצרוך סם ולעיתים מתבצעות עבירות נוספות. בתי המשפט חזרו והדגישו את החשיבות לעקור את נגע הסמים מהשורש [ראו לעניין זה ע"פ 3172/13 סואעד נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו, 07.01.2014)].

לעניין סוג הסם המדובר- סם הקוקאין והשפעותיו ההרסניות, יפים דבריו של כב' השופט נ' הנדל בע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יונה [פורסם בנבו] (4.7.2012):

"הקוקאין נחשב, ולא בכדי, לסם קשה. זאת הן בשל השפעותיו על גוף האדם, והן בשל פוטנציאל ההתמכרות הגבוה שטמון בו... השימוש בסם מסוג קוקאין יוצר צורך להמשיך ולהשתמש. כתוצאה מכך עליו לחפש מקורות כספיים למימון רכישת הסם, לאו דווקא בדרכים חוקיות, תוך שהוא חווה הידרדרות מתמדת בתפקוד הפיזי והקוגניטיבי שלו". אך גם בנוגע לסם הקנאביס נקבע וידוע, כי פגיעתם קשה ורחבת היקף בגופם ובריאותם של הציבור, הגם שמדובר בסם המכונה 'סם קל', כך שנתון זה לבדו, אינו מצדיק הקלה בעונש (לעניין זה ראו רע"פ 8759/21 קסלר נ' מדינת ישראל (23.12.21)).

בעפ"ג 12819-11-15 מדינת ישראל נ' בן צבי (16.12.2015) ציין בית המשפט המחוזי בתל אביב כי לא בכדי הציב המחוקק לצידה של עבירת הגידול את העונש המקסימלי של 20 שנות מאסר, השווה לעונש המוטל בגין הפצת סם וסחר בו, שכן:

"יש בכך אמירה נורמטיבית לצד אמירה אופרטיבית. מידת החומרה שבגידול סם איננה נופלת מזו של הפצת סם. מי שמגדל סם בכמויות כאלה, חזקה עליו שאיננו מתכוון רק לשימוש עצמי וכך גם נאמר בפירוש בעובדות כתב האישום שבו הודה המשיב... המתחם הנכון, כפי שאמרנו בכמה וכמה תיקים: צריך לעמוד על תקופה שתחילתה במאסר שיינשא מאחורי סורג ובריה ולא במאסר שיינשא בעבודות שירות".

נוכח כל האמור לעיל, נסיבות האירוע ותוצאות החבלה, אני קובעת כי הפגיעה בערכים המוגנים, הינה ברף הבינוני- גבוה

ג. מדיניות הענישה ומתחם העונש ההולם

הנאשם סייע לנאשם 1 בהספקת סם מסוג הרואין וקוקאין למתלוננת, באירוע אחד וללא תמורה, כמות הסם לא צוינה ומשכך אניח לטובת הנאשם שמדובר בכמות מזערית. על הצורך להילחם בנגע הסמים עמד בית המשפט העליון בפסיקה ברורה ונוקבת. לעניין זה ראו ע"פ 3172/13 סואעד נגד מדינת ישראל (07.01.2014):

"על פגיעתן הרבה של עבירות הסמים ועל תפקידו של בית המשפט במאבק בנגע הסמים לצד גורמים וגופים נוספים, עמד בית משפט זה פעמים רבות... אין ספור מילים נאמרו בדבר הצורך להכות בכל אחת ואחת מחוליות הפצת הסם... המאבק בנגע הסמים הוא סיזיפי ואל לנו להשלות את עצמנו כי ענישה מכבידה תביא לחיסול הנגע. כל עוד יהיה ביקוש לסמים יהיה גם היצע, כך גם בישראל וכך במדינות הים. אך המאבק אינו חסר תוחלת. גם אם לא ניתן לחסל את נגע הסמים לחלוטין, ניתן גם ניתן להקטין את היקפו ולצמצם את נזקיו."

מדיניות ענישה בעבירת סיוע להספקת סם

יש להדגיש, כי בתיק העיקרי מדובר בשתי עבירות שונות ועל כן, הפסיקה תתייחס לכל עבירה בנפרד על מנת לגזור את המתחם הראוי. עיון בפסיקה בתי המשפט מעלה כי מתחם העונש ההולם בעבירת הספקת סם הוא רחב ותלוי במספר הפעמים בהם סופק הסם ובסוג הסם. הנאשם הורשע בעבירת סיוע להספקת סם, ומשכך העונש הקבוע לצד עבירה זו הוא מחצית מהעונש הקבוע לצד העבירה המושלמת. ניתן ללמוד על מתחם העונש ההולם בין היתר מפסקי הדין הבאים, אשר חלקם מתייחסים להספקת/סחר בסם ולא לסיוע:

1. רע"פ 803/24 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 5.3.2024) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של מכירת סם לסוכן משטרתי מסוג הרואין במשקל של 0.3886 גרם בתמורה ל-100 ₪. בית משפט קמא קבע מתחם ענישה שמתחיל משישה חודשי מאסר עד 18 חודשי מאסר בפועל. הוטל על הנאשם 9 חודשי מאסר לריצוי בפועל וענישה נלווית. ערעור שהוגש למחוזי נדחה וכך גם בקשה לרשות ערעור לעליון.
2. רע"פ 5353/17 טפרה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 18.09.2017) - הנאשם הורשע בעבירות של תיווך בסם מסוכן וסחר בסם מסוכן. כך תיווך ב-2 עסקאות סמים מסוג קוקאין; במשקל 1.1592 גרם נטו, ובמשקל 4.5440 גרם נטו. בהזדמנות אחרת מכר הנאשם לשוטר סם מסוג קוקאין במשקל 2.0174 גרם נטו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בעבירות סחר בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית. בערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי, הוחמר עונשו של ונגזר עליו 7 חודשי מאסר לריצוי בפועל חלף עבודות השירות, יתר חלקי גזר הדין נותרו בעינם. הערעור שהוגש לבית המשפט העליון נדחה.
3. רע"פ 8408/15 שמעון חביב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 09.12.2015) - הנאשם הודה והורשע בעבירות של סחר בסם מסוכן והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית; סחר בצוותא עם אחר בסם מסוג קוקאין במשקל מצטבר של 1.1 גרם. עסקה נוספת של סחר בסם מאותו סוג במשקל של למעלה מ-5 גרם. כן החזיקו בסם מסוג קוקאין המשקל של למעלה מ-15 גרם. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל, לכל אחד משלושת האישומים. הערעורים לבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.
4. רע"פ 65/15 מסארווה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 13.01.2015) - הנאשם הורשע בעבירות של סחר בסמים. על-פי עובדות כתב האישום, הנאשם מכר לשוטר סמוי בשתי הזדמנויות: מנת קוקאין בתמורה ל-200 ש"ח. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות לצד ענישה נלווית. בית המשפט המחוזי אישר את המתחם וציין כי בתיקים רבים הרף התחתון בעבירות אלו עולה מעל 6 חודשים. הערעורים שהוגשו לבית המשפט המחוזי והעליון נדחה.

5. עפ"ג (מרכז) 29484-12-19 מדינת ישראל נ' פינקלשטיין (פורסם בנבו, 25.02.2020) - הנאשם הורשע בשתי עבירות סחר בסם מסוג קוקאין, במשקלים של 4.8860 גרם ו- 1 גרם. בית משפט קמא קבע מתחם הולם בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל וסטה ממתחם הענישה משיקולי שיקום וגזר על הנאשם עונש של צו של"צ בהיקף של 325 שעות, צו מבחן למשך 12 חודשים, לצד ענישה נלווית. הערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.
6. עפ"ג 2388-11-16 איתן שעבני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 30.4.2017) - הנאשם הורשע בשתי עבירות של סחר בקוקאין במשקל של 1.1373 ו-1.170 ועבירה אחת של סיוע לסחר בקוקאין במשקל של 1.0236 גרם. בית משפט קמא גזר על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.
7. ת"פ (תל-אביב) 60075-11-18 מדינת ישראל נ' אבו חסירה (פורסם בנבו, 16.09.2019) - הנאשם הורשע בעבירות של סחר בסמים והחזקת סם שלא לצריכה עצמית, זאת כאשר הנאשם מכר לשוטרת 2 מנות סם מסוג קוקאין במשקל כולל של 1.67 גרם ואף החזיק ברכבו 9 מנות של סם קוקאין במשקל כולל של 7.5 גרם. בית המשפט קבע מתחם עונש אחד וכולל הנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 9 חודשי מאסר (ללא ניכוי ימי מעצרו) שירוצו בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית.
8. ת"פ (תל-אביב) 54024-09-19 מדינת ישראל נ' אבו שמים (20.10.2020) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בשלוש עבירות של סחר בסמים לשוטרת סמויה: ב-2 הזדמנויות מכר סם מסוכן מסוג קנאביס במשקלים של 4.59 גרם ו- 4.13 גרם ובהזדמנות שלישית, מכר סם מסוג קוקאין במשקל של 3.3 גרם. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם בעבירת הסחר בקוקאין כנע בין 8 חודשים לבין 18 חודשים לצד ענישה נלווית וגזר על הנאשם עונש של 9 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות בניכוי ימי מעצרו, לצד ענישה נלווית.
- מדיניות ענישה בעבירה של תקיפה וחבלה ממשית בידי שניים או יותר:
1. רע"פ 5023/18 בדיר נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו, 28.06.2018)-נדחתה בקשת ערעור על חומרת עונשו. הנאשם הודה והורשע בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה ממש של ממש על ידי שניים או יותר. בהתאם לעובדות הנאשם ביחד עם אחיו ושני מעורבים נוספים הכו את המתלונן וגרמו לו חבלות של ממש באפו, שטף דם בחזה, ונפיחות ואדמומיות בפניו ובמצחו על רקע סכסוך כספי. לתיק זה צרף הנאשם 2 תיקים נוספים בגין ביצוע עבירות הפרת הוראה חוקית והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו. בית משפט השלום קבע, בגין עבירת התקיפה המתוארת בלבד, מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר וגזר עליו חמישה חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהוטל אינו סוטה לחומרה מרמת הענישה הנוהגת.

2. רע"פ 310/18 אשורוב נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו, 11.02.2018) - נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם שהודה והורשע בביצוע עבירת תקיפה בצוותא הגורמת חבלה של ממש. בהתאם לעובדות, הנאשם יחד עם שניים נוספים תקפו את המתלונן בכך שבעטו בפניו ובבטנו בעודו שרוע על הארץ, למתלונן נגרמו חבלות בדמות שברים בעצמות האף ושבר בשן קדמית ובעקבות כך נזקק לטיפול רפואי בבית חולים. בית משפט השלום קבע מתחם עונש שנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשים לצד רכיבי ענישה נלווים ולבסוף נידון לעונש של 5 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד עונשים נלווים.

3. רע"פ 7592/14 אושרי שמעוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 11.11.2014) -הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממשית ע"י שניים או יותר. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שהינו בין מספר חודשי מאסר לשנתיים מאסר וכן פיצוי כספי לקרבן העבירה וגזר על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. ערעור שהגיש הנאשם התקבל והופחת עונשו של הנאשם לחמישה חודשי מאסר ושאר רכיבי הענישה נותרו על כנם. בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחתה.

עיינתי גם בפסיקה אליה הפנתה המאשימה, אולם לטעמי מדובר בנסיבות חמורות לעניין מעמד הנתקף (בני זוג) או תוצאת חבלות קשות מאלו שנפגעו- כך ת"פ (שלום ת"א) 22922-01-22 מדינת ישראל נ' פינחסוב, שם הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בכך שעל רקע שימוש בדרך הכה הנאשם את המתלונן במכות אגרוף וגרם לו לחתכים ולשבר בעצם האף ובית המשפט קבע מתחם ענישה של מספר גבוה של חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ועד 20 חודשי מאסר והשית על הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל; ת"פ (שלום ת"א) 20902-05-24 מדינת ישראל נ' מנקו, הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה סתם בת זוג וריבוי עבירות של תקיפה חלבנית של בת זוג וכן איומים והיזק לרכוש. בית המשפט קבע מתחם ענישה לכלל העבירות שנע בין 15-30 חודשי מאסר בפועל; רע"פ 3463/15 קוטוב נ' מדינת ישראל, הנאשם הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג והיזק לרכוש. בית המשפט קבע מתחם ענישה לכל עבירת אלימות בנפרד שנע בין 8-19 חודשי מאסר בפועל. ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחו.

לכך יש להוסיף כי עניינו של נאשם 1, הסתיים בגזר דין שניתן לאחר הצגת הסדר בין הצדדים, גם לעניין הענישה, בעניינו הוטלו עליו 10 חודשי מאסר בפועל כאשר 9 חודשים מתוכם רוצו בחופף למאסר שריצה וחודש אחד במצטבר למאסר זה (ראו פרוטוקול מיום 12.6.2022), זאת כאשר חלקו של נאשם 1 בכתב אישום זה, חמור יותר מחלקו של נאשם 2, הוא היה היוזם והמבצע העיקרי, כאשר הנאשם שבפניי סייע לנאשם 1 בהספקת הסם. בנוסף, רף האלימות בו נקט נאשם 2 נמוך יותר מנאשם 1, כך שהגם שנקבע בפסיקה כי אחידות בענישה אינה בגדר חזות הכל, לא ניתן לקבוע מתחם עם פער כה גדול מהעונש שהוטל על נאשם 1 בסופו של יום (ראו ע"פ 7786/21 אזמה נ' מדינת ישראל, פסקה 74 לפסק דינו של השופט ח' כבוב (14.7.2022)).

בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה במקרה זה, אני קובעת שמתחם העונש ההולם בגין האירוע שבכתב האישום בתיק העיקרי נע בין 5 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. מדיניות ענישה בתיק הצירוף בעבירה של גידול סם והחזקה שלא לצריכה עצמית:

1. רע"פ 2277/21 יוחננוב נ' מדינת ישראל (8.4.2021) - הנאשם הקים במחסן שברשותו מעבדה לגידול סמים. שם נמצא ציוד וכן סם מסוג קנביס במשקל של 1 ק"ג. בנוסף החזיק לצריכתו העצמית סם מאותו הסוג במשקל של 42.890 גרם. בית המשפט קבע מתחם ענישה שמתחיל ממאסר קצר שניתן לרצות בעבודות שירות ונע עד 12 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם עונש של מאסר בן 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות. ערעורים שהוגשו נדחו.
 2. עפ"ג (מרכז) 45102-06-22 וטורי נ' מדינת ישראל (04.12.2022) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, נטילת חשמל, גידול סם מסוכן והחזקת כלים להכנת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, בכך ששכר דירה והקים בה מעבדה לגידול סמים, הנאשם נמצא מגדל 290 שתילי סם מסוג קנבוס וכן נמצא מחזיק בדירה סם מסוג קנבוס וחשיש בכמויות שונות. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 9 ל-18 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נעדר עבר פלילי נדון ל-10 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהוגש לבית משפט מחוזי נדחה. בית המשפט המחוזי עמד בפסק דינו על מדיניות הענישה הראויה בעבירות גידול סמים והחזקת סמים ומצא כי מתחם העונש שנקבע ראוי וסביר.
 3. עפ"ג (מרכז) 10371-03-22 בכר נ' מדינת ישראל (12.09.2022) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירה של גידול סם, בכך ששכר דירה והקים בה מעבדה לגידול סמים, נמצא מחזיק 94 שתילים במשקל 3.8 ק"ג. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל, הנאשם צעיר בעל עבר פלילי שאינו ממין העניין, נדון ל-10 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי סבר כי מדובר במתחם הולם וראוי וכי העונש שהוטל על הנאשם מאוזן וראוי בנסיבות העניין.
 4. עפ"ג (תל-אביב) 31126-05-14 מדינת ישראל נ' יהודה חריט (12.1.2015) - הנאשם גידל באדניות בביתו 50 שתילי קנאביס במשקל כולל של כ-763 גרם. בנוסף לשתילים נתפסו ברשותו של המערער פרטי ציוד שונים המהווים יחד מעבדה לגידול סם: מדובר במנורת הלוגן, קופסאות ובהם הורמון השרשה ועוד. בית משפט השלום קבע מתחם עונש ההולם המתחיל במאסר מותנה שלצידו של"צ ועד שנת מאסר בפועל. בית משפט השלום גזר על הנאשם של"צ בהיקף 250 שעות, מע"ת וקנס בסך 5,000 ₪. בית המשפט המחוזי סבר כי בית המשפט קמא שגה בקביעת המתחם וקבע כי מתחם הענישה מתחיל מעונש מאסר בפועל עד ל-18 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות. יתר רכיבי הענישה נותרו בעינם.
 5. ת"פ (ב"ש) 41368-09-22 מדינת ישראל נ' ששון (15.02.2024) - הנאשם הורשע בעבירות של גידול סם והחזקת סם שלא לצריכה עצמית. הנאשם גידל 162 שתילי קנביס במשקל של 3 ק"ג והחזיק סם מסוג קנביס במשקל של 1.2 ק"ג. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 9-24 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.
- עיינתי בפסיקה שהגישה המאשימה:
1. ת"פ 7244-01-24 מדינת ישראל נ' רובינסקי ואח', נאשם 1 הורשע בעבירה של גידול סמים והחזקת חצרים להכנת סמים וסם שלא לצריכה עצמית. הנאשם גידל במשק כ-15 שתילים של קנביס במשקל כולל של 800 גרם נטו וכן החזיק בסם קנביס במשקל כולל של 1 ק"ג בתוך קופסאות פלסטיק וכן סם מסוג חשיש במשקל כולל של 51.40 גרם נטו באריזה מפלסטיק ובסם מסוג דלתא במשקל כולל של 288.92 גרם נטו. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 7-18 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

2. ת"פ 54351-11-21 מדינת ישראל נ' אבסוב, הנאשם הורשע בעבירה של גידול סמים והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית. הנאשם גידל בדירה כ-61 שתילי קנביס במשקל כולל של 6.85 ק"ג והחזיק בסם מסוג קנביס במשקל כולל של 376.41 גרם נטו. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל.
3. ת"פ 9933-08-20 מדינת ישראל נ' טדלה, הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית בכך שהחזיק בתיק גב, סם מסוג קנביס במשקל כולל של 1,300 גרם נטו. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל וכן הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים.
4. ת"פ 43801-05-17 מדינת ישראל נ' אזברגה, הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית בכך שהחזיק 60 שתילים של סם מסוג קנביס במשקל של 484 גרם ובית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 6-18 והשית על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.
5. ת"פ 3613-09-18 מדינת ישראל נ' גוזי, הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית בכך שהחזיק בקטנוע, סם מסוג קנביס במשקל 26 גרם שמחולק ל-9 מנות וכן סכום כסף מזומן בסך ₪ 16,950 וכן החזיק במקום אחר, סם מסוג קנביס במשקל של 10 ק"ג. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 10-18 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.
- נוכח האמור לעיל, אני קובעת כי מתחם הענישה בתיק הצירוף מתחיל מ-8 חודשי מאסר בפועל שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות ונע עד 16 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.
- ד. העונש המתאים לנאשם
- הנאשם, בן 40, הודה ולקח אחריות על מעשיו, אמנם בפני שירות המבחן הודה באופן חלקי אף בפני הביע את צערו על האירוע ולא נעלם מעיני כי מדובר באירוע שהחל מתוך מטרה לסייע למתלוננת (כך גם עלה מדברי המתלוננת שהעידה בפניי), כשהוא הגיע על מנת לסייע לנאשם 1, אך עד מהרה, התדרדר והסתיים בצורה אלימה וחסרת מעצורים, כפי שעולה מעובדות כתב האישום. שקלתי את חלופי הזמן מעת ביצוע העבירות באופן שאינו חד משמעי שכן, אף הנאשם לא התייצב לדיונים ולאור אי איתורו הותלה כתב האישום נגדו וחודש לאחר מכן. מאידך, שקלתי את הזמן שחלף ממועד ביצוע העבירות ועד הגשת כתב האישום (כשנתיים) וכן את הזמן בו שהה הנאשם במעצר. עוד, מעיון בתסקיר שירות המבחן ובמסמכי ההגנה (במ/4) עולה כי מצבו הנפשי של הנאשם מורכב, אשר כלל אשפוזים ונסיבות חיים לא פשוטות. עוד לקחתי בחשבון כי מדובר במאסר ראשון אותו ירצה הנאשם בין כותלי הכלא (למעט כלא צבאי) אך כולי תקווה כי הנאשם ימצא את הדרך הנכונה בחייו וישתלב בשיקום משמעותי בכלא. לנוכח מצבו הכלכלי של הנאשם כפי שעולה ממסמכים שהוגשו על ידי ההגנה, הנאשם מקבל קצבת נכות ונעדר מקום תעסוקה קבוע במשך חייו, יהיה בכך כדי להשפיע על היקף הקנס שיוטל על הנאשם. בנוסף, נתתי דעתי לרישומי הפלילי של הנאשם (במ/5), לחובתו הרשעה בעבירה של תגרה משנת 2017 וכן הרשעה משנת 2009 בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית - שני הרישומים התיישנו ולמעט שני כתבי אישום אלו שבפניי שעליהם נטל אחריות אין כנגדו כתבי אישום נוספים. עוד עיינתי בתמונות (במ/3) החבלות שנגרמו למתלוננת על גבי חלקי גופה בעת שניסתה למלט עצמה מהמקום ויש לומר מצד אחד לא מדובר בחבלות שהצריכו טיפול, אך הן עולות בקנה אחד עם תיאור האירוע שאינו זניח כלל ועיקר.

אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 9 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו עפ"י רישומי שב"ס.
 2. מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 3 חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 53416-08-16 אותו ירצה כדלקמן- 2 חודשים בחופף למאסר שהוטל בתיק זהוחדש אחד במצטבר אליו. בסך הכל ירצה הנאשם 10 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו.
 3. 5 חודשי מאסר על תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מהיום עבירה על פקודת הסמים, מסוג פשע.
 4. קנס בסך של 2,000 ₪. הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 01.10.25 ובכל 1 לחודש שלאחריו.
 5. מורה על הפעלת ההתחייבות בסך 1,500 ₪ שהוטלה על הנאשם בת"פ 53416-08-16.
 6. התחייבות כספית בסך של 2,000 ₪ וזאת למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות בהן הורשע. רשמתי בפניי שהנאשם הבין את האמור ברכיב זה.
 7. 4 חודשי פסילת רישיון וזאת על תנאי לשנתיים שלא יעבור עבירה בה הורשע מיום שחרורו ממאסר. ניתן צו לגבי הסמים כך שהסמים יושמדו ומוצגים אחרים שנתפסו מעת הנאשם יושבו לידי. עניין זה יוסדר עם היחידה החוקרת.
- ככל שהופקד פיקדון בתיק או בתיק המעצרים הקשור שני התיקים בהם הודעה הנאשם בפניי, הקנס וההתחייבות שהופעלה יקוזזו ממנו וככל שקיימת יתרה זו תועבר חזרה לנאשם או למיופה, בא כוחו, בהיעדר מניעה על פי דין. ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:
- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
 - מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-*****
 - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
- זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.
- ניתן היום, י"ד תמוז תשפ"ה, 10 יולי 2025, במעמד הצדדים.